

Bronzba öntötték Barcsay Jenő portréját

Barcsay Jenő születésének 125. évfordulója alkalmából különleges programsorozat vette kezdetét. Ennek részeként a Mester erdélyi szülőfalujában, Katona községben egy bronzszobrot állítanak fel a katolikus templom udvarán. Ennek készítésébe pillanthatott be lapunk stábjá.

A Mester szobrát azért nem a szülőházánál helyezik el, mert mint azt korábban Barcsay Jenő jogörökösaitől megtudtuk: az új tulajdonos kidobta a ház oldalán álló emléktáblát és megtiltotta, hogy magyar nyelvű táblákat helyezzenek el. Emiatt választották méltó helyszínnek a templom udvarát.

A mellszobor elkészítésére a Képzőművészeti Egyetem szobrász hallgatói kaptak lehetőséget. A zsűri szakmai szempontokat figyelembe véve *Tyurin Dániel* végzős szobrászát hallgató munkáját ítélte a legjobbnak. Nagyon hálás jelenlegi mesterének, *Karmó Zoltán* egyetemi docens szobrászművésznek, aki a nyertes pályamunka elkészítésében is sokat segített neki.

– Szemvedélyem a rajzolás, a mintázás, és régi vágyam volt, hogy az egyik alkotásom köztéren legyen kiállítva – mondta el lapunknak *Tyurin Dániel*. Mint ahogy minden művészből, bennem is van bizonyítási vágy. Főként ez volt a motivációm, amiért jelentkeztem a pályázatra. Ugyanakkor Barcsay Jenő számomra is nagy példakép, az a szemléletmód, ahogy festett és alkotott. Ez egy plusz motiváció volt számomra, hogy az ő portréját formálhattam meg, és nagy elismerés számomra, hogy bronzban ki lesz állítva – tette hozzá a fiatal szobrász. Az agyagban elkészült szobrot Dániel folyamatosan tökéletesítette, konzultált a

mesterével és korigálta azokat a részeket, melyeket a szakmai zsűri kért tőle. A budapesti Epreskertben február 19-én végig kísértük, ahogy *Ecsedi Zsolt* szobrász és bronzöntő-műhelyvezető segítségével bronzba öntötték Barcsay Jenő portréját.

Feledy Balázs művészeti író, a Barcsay Képzőművészeti Alapítvány elnöke így vélekedik Barcsay Jenő új portrészobráról: „A mű – jó döntés eredményeképpen – büszk lett, ami az ábrázolandó emberi test felső részének a megjelenítését jelenti. Így a szobrász ki tudja hangsúlyozni a Mester

tanáros öltözetét, nemcsak a nyakkendővel, de még a mellény érzékeltetésével is. A test felső részére épített fej jó arányú, szembenéző tekintetű, szépen felépített, kiegyenlített proporciókkal rendelkező fejportré. Az egész mű egy erős tartással rendelkező, elegáns megjelenésű professzort ábrázol, aki azonban nem szigorú tekintettel néz ránk, az érdeklődőkre. Komoly, de barátságos, sőt a bajusza alatt elővillanó száj ívén mintha még egy kis mosolyt is érzékelnénk.

A fiatal alkotó igényesen mintázta meg a Mester sajátos formájú koponyáját, fejét. Jó döntés volt, hogy ezúttal nem szemüvegben ábrázolódik a művész, bár időskori megjelenítéseinek többségében ő így látható (és a róla készült portré fényképek nagy részén is). Így tekintete is biztatással teli. A mű alapvető erőssége megmintázási felfogásának szeliden expresszív volta, felület kezelésének izgatottsága, elevevége. Így elkerül minden naturalisztikus közhelyet, bármiféle sémát. Talán túlzásnak tűnik, de nem az: felveszi a versenyt Pátzay Pál 1960-ban, ugyancsak Barcsay Jenőről mintázott büsztjével.

A mű méltó megemlékezés az anatómia professzoráról, a tudós festőről.”

Gergály Judith
Fotók: *Isza Ferenc*